

Bản Tin Thế Đạo

Số 50 ngày 4-1-2016

ĐẠO SỰ TẠI BANG VICTORIA, ÚC CHÂU

Diễn tiến tròn 20 năm từ khai sinh cho đến hoàn thành việc thành lập 3 cấp Hành Chánh Đạo tại một Châu Đạo ở hải ngoại:

TƯỜNG THUẬT KẾT QUẢ 3 LẦN HỘI THẢO ĐẠO SỰ TẠI BANG VICTORIA, ÚC CHÂU

Từ khi có dòng người Việt tị nạn từ các trại tạm cư Đông Nam Á chảy vào nước Úc, tiểu bang Victoria nhanh chóng trở thành một nơi đất lành chim đậu. Trong đàn chim trên đất mới, các tín đồ Cao Đài Đại Đạo đã tập hợp lại, tạo thành một vài tổ ấm chung.

Tổ chức đầu tiên của Đạo Cao Đài tại Victoria là Hội Tín Hữu Cao Đài Victoria. Hội ra đời dưới sự dìu dắt của Đạo Hữu Huỳnh Tấn Phước trong vai trò Hội Trưởng. Hội đã hoàn thành xuất sắc công việc của một đoàn thể xã hội trong tôn giáo, nổi bật nhất là công cuộc bảo lãnh và định cư hàng chục gia đình trong Đạo lần ngoài đời.

Khi dòng người Việt tị nạn thưa thớt dần và yên ắng, nhu cầu bảo lãnh định cư không còn, thì nhu cầu nhập môn cho người trẻ và thực thi tang tế sự cho người già trong bôn đạo lại nổi lên. Do tình thế đòi hỏi cơ Đạo phải sang trang, Hội Tín Hữu tan rã về hình thức, nhưng dàn nhân sự chủ lực của Hội đa số chuyển sang trách nhiệm Bàn Trị Sự Hành Chánh Đạo.

Ngày **1/1/1995**, trong một cuộc **Hội Thảo Đạo Sự lịch sử**, tại tư gia Lê Kim Xum, nhà số 6 Pamela St Noble Park, chủ tọa Hiền Tài Lê Văn Thêm, đã lãnh nhiệm vụ Cố Vấn Ban Vận Động Thành Lập Hành Chánh Đạo Victoria, với sự phụ tá đắc lực của 2 Đạo Hữu Lê Kim Xum và Lý Phước Hùng, trong nhiệm vụ Trưởng Ban và Thư Ký cho Ban Vận Động:

Bước tiến thứ nhất của Hành Chánh Đạo Victoria là vào ngày Sinh Nhật của Đức Hộ Pháp 5/5 Ất Hợi (1995) Hiền Tài và Ban Vận Động đã thành lập được 3 Bàn Trị Sự nam nữ cho 3 Hương Đạo là Hương Đạo Springvale, Richmond và Footscray.

Bước tiến thứ nhì, là vào ngày 5/11/1998 vị Chánh Trị Sự Hương Đạo Footscray, CTS Lý Phước Hùng, đã mạnh dạn vận động đa số đồng đạo trong 3 Hương, tiến tới việc thành lập Hành Chánh Đạo cấp Tộc và mua bất động sản cho Tộc Đạo đầu tiên là Tộc Đạo Melbourne.

Từ đó, đạo sự ở Victoria thăng trầm theo năm tháng, tuy không quá trầm, nhưng cũng chẳng thăng, thắm thoát cứ dậm chân tại chỗ 17 năm.

Vào ngày 7/11/2015, do Thư Mời của vị cựu Chánh Trị Sự, người đã đứng tên thành lập Tộc Đạo Melbourne từ 17 năm về trước, tuy nay lãnh trách nhiệm Tổng Quản Nhiệm Ban Thế Đạo Úc Châu, nhưng tinh thần nâng đỡ trợ đạo luôn canh cánh bên lòng, đã mời được vị Chức Sắc chủ trì công cuộc vận động thành lập nền Hành Chánh Đạo ở Victoria 20 năm xưa và được gần 30 vị - Chức Việc đương chức, cựu chức lẫn đạo hữu nam nữ - hưởng ứng lời mời, tề tựu kỷ niệm 17 năm ngày thành lập Tộc Đạo Melbourne, tại VP Ban Thế Đạo Úc Châu, 38 Elle Cl, Bundoora.

Sau khi hàn huyên kỷ niệm, tất cả tiến hành một cuộc Hội Thảo Đạo Sự, theo chương trình ấn định. Đó là cuộc **Hội Thảo Đạo Sự Lần Thứ Nhì**. Sau khi thảo luận sôi nổi với 90% tham dự viên đồng quyết định thỉnh cầu vị Chức Sắc chủ trì việc thành lập Hành Chánh Đạo ở Victoria, là Hiền Tài Lê Văn Thêm, đứng ra chủ tọa việc công cử Bàn Trị Sự nam nữ cho 3 Hương Đạo mới đó là:

- 1- Hương Đạo Whitleseas ở miền Bắc thành phố Melbourne
- 2- Hương Đạo Knox City và
- 3- Hương Đạo Dandenong ở miền Đông.

Toàn thể 90% tham dự viên ấy đã quyết tâm hẹn gặp lại nhau một lần nữa trong cuộc Hội Thảo Đạo Sự Lần Thứ Ba.

Tưởng cũng nên nói thêm rằng, do bài Tham Luận thứ 3, trong cuộc Hội Thảo Đạo Sự Lần Thứ Nhì, của nguyên Trưởng Ban Vận Động Thành Lập Hành Chánh Đạo Victoria, cựu CTS Lê Kim Xum, mà vị Hiền Tài Dự Phong Lý Phước Hùng, Tổng Quản Nhiệm Ban Thế Đạo Úc Châu, đã phải nghiêng vai gánh vác trách nhiệm vận động chánh phủ Úc ban cấp tư cách pháp nhân một tôn giáo – chứ không phải hội đoàn – cho cơ Đạo Úc Châu. Và để tạo điều kiện hầu đạt được mục đích ấy, HTDP Lý Phước Hùng, đã quy tụ được 12 vị mạnh thường quân, thành lập Ban Tạo Tác & Quản Trị Thánh Thất Úc Châu, đăng bộ hoạt động dưới danh xưng là Caodai Church of Australia. Họ cùng chung tay đóng góp AU\$590,000.00 cho tổ chức mới lập này, để tậu mãi Thánh Thất, Điện Thờ Phật Mẫu và các cơ sở cần yếu khác cho việc hành đạo chung của cơ đạo Úc Châu.

Vào ngày 1/1/2016, tròn đúng 20 năm từ khi khai sinh Ban Vận Động Thành Lập Hành Chánh Đạo Victoria, dưới sự chủ tọa của Hiền Tài Lê Văn Thêm, cuộc **Hội Thảo Đạo Sự Lần Thứ Ba** đã diễn ra, tại VP Đầu Hương Đạo Knox City, số 4 Plaza Ct, Wantirna South, đạt được kết quả là:

- Các Chức Việc đương chức và tân cử đã quyết định thành lập 2 Tộc Đạo mới là Tộc Đạo Melbourne North và Tộc Đạo Melbourne East;
- công cử CTS Lý Phước Hùng, Đầu Hương Đạo Whitleseas làm Q. Đầu Tộc Đạo Melbourne North;
- công cử CTS Nguyễn Văn Kiêm, Đầu Hương Đạo Knox City làm Q. Đầu Tộc Đạo Melbourne East;

- công cử CTS Bùi Thị Tùng, nữ Đâu Hương Đạo Dandenong làm Q. Nữ Đâu Tộc Đạo Melbourne East.
- Các Q. Đâu Tộc Đạo nam nữ đương chức và tân cử đã quyết định thành lập Hành Chánh Đạo cấp Châu cho tiểu bang Victoria; công cử Hiền Tài Lê Văn Thêm làm Q. Khâm Châu Đạo Victoria (vị nữ Q. Đâu Tộc Đạo đương chức của Tộc Đạo Melbourne là CTS Phạm Thị Nhi có mặt và đã bỏ phiếu thuận, cấp Tộc trong phiên họp chỉ thiếu nam Q. Đâu Tộc Đạo Melbourne, xem như kết quả đạt được là 4/5=80%).

Có mặt trong phiên hội, vị cựu Hội Trưởng sáng lập Hội Tín Hữu Cao Đài Victoria, Đạo Hữu Huỳnh Tấn Phước cho biết cảm tưởng của ông là “Cơ Đạo ở Victoria hôm nay mới thật sự kết thúc thời kỳ hội đoàn”. Ông tin tưởng mãnh liệt rằng thời kỳ tôn giáo của Đạo Cao Đài trên nước Úc đã bắt đầu, với sự khai sinh của **Caodai Church of Australia** mà Châu Đạo Victoria là nhân lực tiên phong.

Hiền Tài Lê Văn Thêm, Q. Khâm Châu Đạo Victoria, tuyên bố trong diễn từ nhận nhiệm vụ, rằng: “Thành tựu của 3 kỳ Hội Thảo Đạo Sự là sự hoàn chỉnh bộ máy Hành Chánh Đạo 3 cấp tại Victoria và giấc mơ có một Thánh Thất đúng kiểu mẫu theo Hội Thánh thiết kế (không chỉnh sửa) cho cơ Đạo Úc Châu đang ngày càng hiện thực. Đó là do các HTDP Ban Thế Đạo và các Chức Việc Hành Chánh Đạo tại Victoria biết cộng yêu hòa ái chung góp bàn tay mới nên hình”.

Châu Đạo Victoria, Úc Châu, từ nay chọn ngày Tết Dương Lịch hàng năm, làm ngày Kỷ Niệm Khai Sinh và Hoàn Thành Việc Thành Lập Hành Chánh Đạo tại Châu Đạo. Một diễn tiến tròn 20 năm.

Lý Phước Hùng (Phụ Trách VP Khâm Châu Đạo Victoria, Úc Châu) tường thuật.

MỤC LỤC

1*- Tường thuật kết quả ba lần Hội Thảo Đạo sự tại bang Victoria Úc Châu	Trang 1
2*- Thông báo số 01/KCĐ/TB ngày 3-1-2016 của Khâm Châu Đạo Victoria, Úc Châu	Trang 4
3*- “ Cũng là một Ông Trời” của Lạp Chúc Nguyễn Huy	Trang 5
4*- Thánh Lệnh số 257/HP-HN ngày 10-3-1957 của Đức Hộ Pháp	Trang 10
5*- “ Quyền năng của nền tôn giáo” Đức Hộ Pháp thuyết Đạo tại Đền Thánh ngày 12-2-1948	Trang 11
6*- Lễ Kỷ Niệm 70 năm Thành Lập Liên Hiệp Quốc tổ chức ngày 21-10-2015 tại Houston Texas (tường thuật: Ngọc Túy)	Trang 14

CỨU TRÙNG ĐÀI
VĂN PHÒNG
KHÂM CHÂU ĐẠO VICTORIA
274 Betula Ave. Mill Park, VIC 3082
AUSTRALIA
Phone: (+61) 03 9436 7380
(+61) 0478 971 972
Email: chaudoao.victoria@gmail.com

Số: 01/KCĐ/TB
Ngày: 03-01-2016

ĐẠI ĐẠO TAM KỶ PHỒ ĐỘ
THIRD AMNESTY OF GOD
(Cứu Thập Nhứt Niên)
Tòa Thánh Tây Ninh
CAODAI CHURCH OF AUSTRALIA
=== oOo ===

THÔNG BÁO

Kính gửi: - Chư Chức Sắc Hiệp Thiên, Cứu Trùng, Phước Thiện và Ban Thế Đạo
- Chư Chức Sắc, Chức Việc đứng đầu Hành Chánh Đạo các cấp ở hải ngoại
- Ban Thế Đạo Hải Ngoại và các Ban Quản Nhiệm, Ban Đại Diện trực thuộc
- Quý Bà Tri Sự nam nữ các địa phương trong và ngoài tiểu bang Victoria, Úc Châu

Thưa chư Hiền Huynh, Hiền Tỷ,

Tham chiếu Vi Bàng công cử Hành Chánh Đạo bổ túc các cấp tại tiểu bang Victoria, Úc Châu, trong cuộc Hội Thảo Đạo Sự lần thứ nhứt, ngày 07-11-2015 và Hội Thảo Đạo Sự lần thứ nhì, ngày 01-01-2016; nay, Văn Phòng Khâm Châu Đạo Victoria thông báo:

Đa số các Tộc Đạo tại tiểu bang Victoria đã công cử Hiền Tài Lê Văn Thêm vào chức vụ Quyền Khâm Châu Đạo Victoria.

Do Văn Phòng Khâm Châu Đạo Victoria tọa lạc trong phạm vi địa phận Tộc Đạo Melbourne North, nên việc thường trực Văn Phòng khi vì Q. Khâm Châu vắng mặt sẽ được ủy nhiệm cho Chánh Trị Sự Lý Phước Hùng, Q. Đầu Tộc Đạo Melbourne North phụ trách.

Chi tiết để liên lạc với Văn Phòng Khâm Châu Đạo Victoria có ghi bên góc trái đầu thư.

Kính mong được liên giao hành đạo cùng toàn thể quý ngài và quý vị trong thâm tinh Đại Đạo.

Xin Đại Từ Phụ, Đại Từ Mẫu ban hồng ân cho chúng ta.

Nay kính thông báo,

T. U. N. Q. Khâm Châu Đạo Victoria
Phụ Trách Văn Phòng

Chánh Trị Sự Lý Phước Hùng

Cũng là một Ông Trời

(Lạ Chúc Nguyễn Huy)

Trong đời sống tâm linh của người Việt, Ông Trời vô hình được coi như Đấng Tạo Hóa định đoạt hết mọi việc trên trời dưới đất. Lê Thần Trần Trọng Kim định nghĩa: « Ông Trời là Đấng Thiêng Liêng giữ công lệ trong vũ trụ ».

Qua ngôn ngữ dân gian và cổ thi, chúng ta sẽ cảm nhận thấy Ông Trời của dân Việt được tôn kính từ ngàn xưa. Đầu thế kỷ XX, người Việt lại tôn thờ một Ông Trời nữa mà Đạo Cao Đài gọi là Đức Từ Phụ.

1. Ông Trời trong dân gian Việt

Từ thời xa xưa, tín ngưỡng dân gian Việt là thờ Trời biểu lộ trong ngôn ngữ bình dân hàng ngày. Khi nói đến Ông Trời là từ thôn dân đến sĩ phu đều hiểu và cảm thấy ngay. Quan niệm siêu hình về Thượng Đế thời xưa chỉ chất phác là có một Đấng vạn năng gọi là Ông Trời, ngồi trên 9 tầng mây chỗ giáp đất ấy là chân Trời. Người dân coi Trời là một Đấng Chí Tôn, thiêng liêng, vạn năng, quyền phép vô song, là Đấng Tạo Hóa sắp xếp mọi việc dưới vòm trời, ấn định số mạng cho mỗi cá nhân, qui tiên rồi thì về với Ông Trời.

Mối quan hệ giữa Ông Trời và người dân Việt được diễn tả rất phức tạp, từ cầu Trời, trách Trời, oán Trời, sợ Trời, xin Trời... qua ngôn ngữ bình dân nói với Ông Trời khi cầu xin điều này, trách móc điều kia.

Người dân thường nói *Trời sanh* (ra con người) nên *Trời dưỡng* (chẳng việc gì mà sợ), nếu chết thì qui hồi về *Trời, châu Trời*. Có nghĩa là Trời sanh ra ta và coi ta như con cái, là gốc cội tìm về sau khi qui tiên.

Trời ấn định số mạng cho mỗi cá nhân. Chẳng vậy mà lấy được gười vợ như ý là do *Trời định*. Chẳng may người con gái « đã vo nước đục lại vẫn lửa rơm » thì cũng là tại *số Trời* nào khác gì nàng Kiều của Nguyễn Du.

*Đã mang lấy nghiệp vào thân,
Cũng đừng trách lẫn Trời gần, Trời xa.*

Muốn có chồng cũng hỏi Ông Trời:

*Bắc thang lên hỏi Ông Trời,
Sao không thí bỏ cho tôi tí chồng?*

Ông Trời trả lời như một từ phụ.

*Ông Trời ngánh mặt lại trông:
Mày hay kén chọn, Ông không cho mày. (ca dao)*

Tuy vô hình, nhưng đâu cũng có mặt của Trời như Đấng công lý vạn năng, không ai tránh khỏi lưới Trời, dưới này ai nói gì cũng nghe, ai nghĩ gì cũng biết cả. *Trời có mắt, Trời thương, Trời phạt, Trời biết, đèn Trời soi sáng, lưới Trời lồng lộng, không gì lọt qua...*

Trời như là một từ phụ gần gũi, rất thân thuộc, che chở, giúp đỡ an ủi, dìu dắt đàn con trong mọi cảnh huống. Chẳng thế mà lúc sung sướng cũng kêu *Trời ơi sướng quá*. Khổ quá lại than *Trời ơi sao tôi khổ thế này*. Người yêu sẽ an tâm nếu được an ủi *chỉ Trời mới biết* vì chỉ có Ông Trời mới biết việc thầm kín trong lòng. Bị con gái chê, con giai bắc kỳ rống lên *nếu không lấy tôi thì lấy Giời à?* Ấy vậy mà còn đỡ khổ hơn là phải:

*Bắc thang lên hỏi Ông Trời,
Tiền đem cho gái có đòi được không?*

Lấy được chồng rồi mà vẫn cầu cứu Ông Trời:

*Lạy Trời choặng vương tròn,
Trăm năm cho trọn lòng son với chàng.*

Trời tình cảm như người cha với đàn con, có buồn, có phạt, có khen... *Trời buồn con nhện dăng tơ; Trời đánh* (kẻ ác đức bị thiên lôi đánh), *Trời thương* (người hiền gặp được điều lành), hưởng được một ơn huệ to tát bất ngờ thì cũng nghĩ do Trời: *Làm cả đời không bằng Trời cho một lúc*.

Trời có chức năng tạo ra điều kiện khí hậu, thời tiết: *Trời nắng, Trời mưa, Trời ẩm, Trời gió*. Vì vậy, người nông dân chất phác:

*Cầu Trời mưa xuống,
Lấy nước tôi uống,
Lấy ruộng tôi cày.*

Trời là cơ sở giải thích những việc mà con người không biết. Ngay giữa Đòng Thập Mươi hoang vu bỗng gặp một đám lúa mọc hoang thì gọi ngay là *lúa Trời* (lúa của Trời). Chẳng biết đàn ngỗng, đàn chim từ đâu bay ngang trên đầu chỉ đó là *ngỗng Trời, chim Trời*. Đi đường bắt gặp một vật quý không biết của ai nghĩ ngay là *của Trời cho, trên Trời rớt xuống*.

Sáng sớm tinh giã, nhìn ra «cảnh rạng đông như tranh họa đồ» thì cũng do Ông Trời làm ra chứ ai.

*Trống canh năm gà vừa gáy sáng,
Bình mắt dậy Trời đã rạng đông!
Ngắm phong cảnh đẹp vô cùng;
Hỏi ai thêu dệt? Ấy Ông Thợ Trời.*

Không những trong ngôn ngữ hàng ngày của dân gian, mà ngay các ca dao, tục ngữ, tác phẩm văn học cũng phảng phất tín ngưỡng Ông Trời.

2. Ông Trời trong cổ thi

Trong cổ thi cũng như ca dao, Ông Trời viết hoa còn gọi là Hóa Công, Tạo Hóa, Con Tạo, Ông

Xanh... bắt nguồn từ lòng tin hồn nhiên của dân Việt tự ngàn xưa. Ông Trời được đề cập đến như Đấng Tạo Hóa chủ tể thế giới vô hình, có quyền tối thượng định đoạt hết mọi việc trên trời dưới đất, là cõi rể của định mệnh tiền định. Lê Thần Trần Trọng Kim định nghĩa: « Ông Trời là Đấng Thiêng Liêng giữ công lệ trong vũ trụ ».

Ông Trời thường hiện diện trong cô thi như trong:

Úc Trai Thi Tập của Nguyễn Trãi:

*Sau cùng khó bởi chung Trời,
Lăn lóc làm chi cho nhọc hơi.* (Ngôn Chí, bài 16)

Bạch Vân Am Thi Tập của Nguyễn Bình Khiêm (1491-1585)

*Dù nhân chê khen, dù mệnh thế,
Cơ mẫu Tạo Hóa mặc tự nhiên.*

Nguyễn Hữu Chinh khi thất thế mới cảm cơ Trời thần bí:

*Phải cơ, mới biết Cơ Trời nhiệm,
Có rui, bằng đường lại có may.* (Ngôn ản thi tập- bài Tự biết mình)

Trần Tế Xương (1870-1907) trách Ông Trời:

*Bắc thang lên hỏi Ông Trời nhé,
Trêu ghẹo người ta thế nữa thôi.* (bài Than thân)

Nguyễn Công Trứ trách Trời:

*Ngồi buồn mà trách Ông Xanh,
Khi vui muốn khóc buồn tanh lại cười.* (bài Cây thông)

Chu Mạnh Trinh (1862-1905) hỏi có phải Ông Trời tạo ra động Hương Tích không?

*Thăm thăm một hang lòng bóng nguyệt,
Gập ghềnh mấy lối uốn thang mây.
Chùng giang sơn còn đợi ai đây,
Hay Tạo Hóa sẽ ra tay sắp đặt.*

(bài Phong cảnh Hương Sơn)

Trong truyện Kiều, lòng tin của Nguyễn Du vào Ông Trời của dân gian Việt, được gói gắm vào tâm sự của nàng Kiều.

Nàng Kiều coi mọi nguyên nhân (túc nhân) trong vũ trụ đều do Trời:

*Và trong thân mộng mấy lời,
Túc nhân âu cũng có Trời ở trong.*

nên cam lòng chấp nhận số mạng do Ông Trời định.

Rủ may âu cũng sự Trời.

Người dù muốn quyết Trời nào đã cho.

Biết thân chạy chẳng khỏi Trời.

Cho hay muôn sự tại Trời.

và không oán trách Trời:

Cũng đừng trách lẫn Trời gần, Trời xa.

Nhưng vẫn tin vào Ông Trời giữ công lệ:

Mặt trông đau đớn rụng rời,

Oan này còn một kêu Trời, nhưng xa.

Tín ngưỡng Ông Trời đã ăn sâu vào tâm hồn Việt đến nỗi khi theo một tôn giáo khác người dân cũng mang theo Ông Trời. Thí dụ các phật tử thường hay nói: « Nhờ Trời Phật...), tín đồ công giáo thì gọi đức Jesus là « Đức Chúa Trời (1) », đạo Cao Đài coi Thượng Đế là Ông Thầy Trời.

3. Ông Trời Cao Đài

Nếu nghiên cứu đối chiếu giữa Ông Trời trong dân gian cũng như trong cổ thi và Ông Trời của Đạo Cao Đài (2), ai cũng thấy hai Ông Trời chỉ là một mà thôi. Mặc dầu « tuy hai mà một », tín ngưỡng Ông Trời cũng có vài điểm khác biệt sau.

Trong tín ngưỡng dân gian, nếu hỏi Ông Trời là ai, ở đâu thì người dân chỉ lên bầu trời xanh thăm thăm trên đầu, nhìn vào giữa vòm trời là tưởng tượng thấy *Đền Trời*, *Mắt Ông Trời* và nhìn ngang thấy ngay *Chân Trời* nên tin là có Ông Trời toàn năng ở đó mà thôi. Ông Trời tự có, không ai dựng nên, tất cả vũ trụ đều là tạo phẩm của Ông Trời. Nhờ có ý thức đơn sơ đó mà người dân sống thân tâm an tịnh.

Còn Ông Trời của Đạo Cao Đài là Ông Trời « mạc khải (3) » (the revelation) có nghĩa là từ cõi vô hình, Ông Trời mở tấm màn (mạc) ra cho biết (khải) những điều thiêng liêng màu nhiệm huyền bí trong sự tĩnh lặng mà lý trí con người không thể giải thích được.

Đó là sự kiện « mạc khải » của Ông Trời mà chúng ta chỉ tìm thấy trong Đạo Cao Đài. Là vì, trong các tôn giáo khác, chỉ có những Đấng Giáo Chủ hay những Nguyên căn lớn có nhiệm vụ cứu đời mới có thể nhận được những « mạc khải » của Thượng Đế.

Từ cõi vô hình, Ông Trời của Cao Đài qua huyền hiệu cơ bút đã đích thân mạc khải những điều sau:

- Ông Trời từ đâu đến,
- Vòm trời xanh thăm thăm trên đầu chúng ta được tổ chức như thế nào,
- Con người từ đâu mà sanh ra,
- Tương quan giữa Người và Tạo Công

- Ý nghĩa đời sống trên trần thế,

- Sau khi qui liễu, linh hồn trở về với Ông Trời như thế nào...

Như vậy có thể nói Đạo Cao Đài là tôn giáo Thiên khai 天 啟 theo ý nghĩa là sự hé lộ chơn lý từ cõi trời, do Trời...

Chính nhờ « mạc khải » của Ông Trời Cao Đài mà tôi đã viết cuốn sách lấy tựa đề «Thiên Nhơn Hiệp Nhứt » hay « Bốn trang triết lý Cao Đài » để trả lời các câu hỏi về vũ trụ quan và nhơn sanh quan như sau :

Về cõi Trời với câu hỏi Vô hình cảnh giới hà như 境界何如 ? Cõi vô hình là gì?

Câu hỏi về căn nguyên con người. Nhân sanh hà tại 人生何在 ? Tại sao loài người sanh ra ở trên đời, vì nguyên nhân nào?

Câu hỏi về cõi trần. Sanh hà ký? 生何 寄 Sóng gửi vào đâu?

Tại thế hà như? 在世何如 Ở trần thế làm gì?

Câu hỏi con đường giải thoát. Tử hà qui? 死何歸 Chết về đâu?

Hậu thế hà như? 後世何如 Sau này sẽ ra sao?

Mong rằng sau khi đọc xong những điều « mạc khải » của Ông Trời Cao Đài, độc giả sẽ suy ngẫm về kiếp này của mình và sẽ không còn băn khoăn, quẩn quại như nhiều triết gia tây phương đi tìm hiểu ý nghĩa sống chết của con người nữa . Và cũng mong rằng độc giả sẽ giữ vững lòng tin vào Ông Trời, là Đấng làm chủ các điều bí ẩn, là Đấng hướng dẫn bước đi của con người Việt ngàn xưa cũng như nay với Ông Trời Cao Đài.

Thầy của các con là Ông Thầy Trời,

nhên biết một Ông mà thôi, thì đủ, nghe à!(TNHT/Q1/tr.45)

Lập Chúc Nguyễn Huy

Cựu giáo sư Viện Đại Học Cao Đài

Cựu chuyên viên khảo cứu Đại Học Laval, Quebec, Canada

Chú thích

1. Khởi đầu các giáo sĩ kêu là Đức Chúa Bời rồi sau đổi thành Đức Chúa Trời
2. Trong Thánh Ngôn, danh từ Ông Trời và Thượng Đế đều đồng nghĩa. Thí dụ : ...*phải biết đội ơn hai Đấng :*
một là Trời, vì Đấng Thanh Cao (Trời) phú cho người phần hồn... Điểm linh tánh Trời ban cho. (ĐTCG. tr.168)
3. Mạc 幕 là tấm màn che, khải 啟 là mở ra (revelation). Mạc khải không đồng nghĩa với Mạc khải (Mạc 默: Lặng lẽ, không nói; Khải: 啟 mở ra, bày tỏ (to reveal something silently).

Đức Hộ Pháp Thuyết Đạo năm 1948

QUYỀN NĂNG CỦA NỀN TÔN GIÁO.

Tại Đền Thánh, thời Tý mồng 3 tháng giêng năm Mậu Tý (dl. 12-02-1948)

Trong ba ngày xuân, Bàn Đạo ước mong nước Cam Lộ của Chí Tôn chan rưới đặng rửa tâm hồn của mấy em, phục sinh trở lại.

Nay Bàn Đạo xin thuyết minh quyền năng của nền Tôn giáo.

Cả chúng loại, loài người và vật loại, chúng ta quan sát ngoại thể thấy loài người và vạn vật phải ở chung hiệp cùng nhau, gọi là xã hội mới sống được. Chúng ta thấy trước mặt nhiều vật loại sống đặng như ong, kiến, cũng nhờ tổ chức xã hội, giống thú mà còn biết chung hiệp từ đoàn thể tức nhiên có tinh thần xã hội. Loài người cốt yếu sống cũng phải có xã hội. Lại nữa, nếu chúng ta tìm chơn lý của Phật giáo thì thấy Chí Tôn đã phú thác cho loài người làm chúa vạn vật. Ngài để tinh thần của loài người cao trọng, tức nhiên cho người có khối linh vĩ đại, trọng hệ hơn, đủ phương thể làm tròn trách vụ đối với vạn vật, tức Ngài định cho ta làm chủ xã hội vạn linh.

Làm trách vụ tức nhiên có tinh thần cảm xúc mà cảm xúc tức nhiên sanh tình. Tình là luật thiên nhiên của Chí Tôn. Tình phân ra hai vớ chánh, nơi cỗi phạm thì có luật định giới hạn, chúng ta thấy tạo luật pháp xã hội, hiển nhiên nơi cửa Hư Linh cũng có đặc quyền, nên cũng phải có khuôn luật là Thiên điều. Có nhiều vị Phật cầm vững quyền thưởng phạt ấy, gọi là nhơn quả, vay trả, hễ nên thì thưởng, còn hư phải thưởng, luật định như thế rất nên công bình chánh đáng.

Vì có khuôn khổ luật pháp do quyền Thiêng Liêng của Chí Tôn định, bằng chẳng vậy dữ cũng như hiền, lành cũng như ác, ¹ hỗn độn cả tinh thần của Chí Linh, tổng số không mực thước, không căn đề, không cội rễ.

Ấy vậy Đạo cốt yếu tạo khối tình ái tâm lý của loài người, biết mình là phần tử của xã hội, phải làm điều gì cho xã hội nhờ.

Gia đình là một phần nhỏ trong xã hội, nếu biết gìn giữ thân thể, tôn trọng danh giá cha mẹ, anh em thảng có đũa du côn không kể gia pháp, làm rối loạn gia đình thì kẻ đó ai cũng muốn bỏ, muốn đưa ra khỏi gia đình tông tổ. Sợ e gia đình nào mực thước, thảng có điều vô phúc ấy sẽ xử đũa làm nhục đó, hình phạt nặng nề hơn kẻ tha nhơn.

Cần khôn là đại gia đình, cửa Đạo cũng vậy, xã hội cũng vậy, là một gia đình có cha mẹ, bà con, như một tông tộc vậy.

1- Nơi đoạn thứ 5: Vì có khuôn khổ luật pháp do quyền thiêng liêng của Chí Tôn định, bằng chẳng vậy dữ cũng như hiền, lành cũng như ác,... Nguyên bản chánh in là: Vì có khuôn khổ luật pháp do quyền thiêng liêng của Chí Tôn định, bằng chẳng vậy dữ cũng ra hiền, lành cũng như ác,... Chúng tôi mạn phép trình bày như trên cho rõ nghĩa hơn.

Lớn hơn gia đình là một quốc gia, là một gia đình lớn, gồm cả các gia đình tổng hợp lại, chiều theo một khuôn luật do quyền năng của Đạo giáo tức Đại gia đình.

Ta lần lượt đi đến toàn hơn loại hiệp lại thành Đại gia đình.

Con người sanh ra phải biết trách vụ của mình, trong tiểu gia đình hay đại gia đình cũng vậy. Người ở gia đình chỉ xưng mình là con, vì có Jésus Christ chỉ xưng mình là con của Người (le fils de l'homme).

Ôi! Chỉ làm người mà được thành hơn thì hiểu giá trị của nó thế nào? Văn minh Nho giáo hiểu giá trị làm người ấy khó khăn lắm, khó mà mình biện được: «Vi hơn nan, vi hơn nan» (làm người khó, làm người khó). Tổ tổ vi hơn nan (làm người rất nên là khó).

Mong làm người cho xứng đáng là người trong gia đình là khó khăn lắm, mà hễ làm người để đi đầu đỡ được gia đình, tức là chúa gia đình đó; mình là người mà nâng đỡ được quốc vận, là chúa của quốc gia. Giờ ta thử hỏi: Một nền tôn giáo đem tâm lý loài người hiệp một lại là một điều đứng trên cái mức đại gia đình đó. Làm người chủ xứng đáng của gia đình đã là khó, làm người chủ xứng đáng của quốc gia lại càng khó, rồi làm người chủ xứng đáng của một nền tôn giáo không phải dễ. Hễ làm chủ được xứng đáng, thì đối với hơn quả, ta chỉ có hơn mà không còn quả nữa. Người đã đem thân này ra làm chúa gia đình, không còn là mình nữa mà là bậc tiền bối; người đáng là người chủ của một nước là bậc Thánh hơn, người đáng là người chủ một tôn giáo ấy là vị Phật.

Ấy vậy, chúng ta muốn quan sát một tôn giáo nào được gọi là chánh giáo, thì tôn giáo đó phải đủ yếu điểm tạo nên người chủ của nó đứng đầu đỡ các phần tử của Đạo ấy, đủ hạnh kiểm, đủ quyền năng. Phải cao thượng hơn sự thường tình, đi cho vững trên con đường hằng sống mới xứng đáng là chủ của Đại gia đình Càn Khôn Võ Trụ. Cả phương pháp không mục thước quyền hành để đạt đến địa vị chúa một tôn giáo thì không phải chánh đạo. Ta đã thấy gì? Đạo Cao Đài có không? Ta suy xét coi: Có hẳn. Nếu con đường ấy, kẻ nào cố gắng thì nên người làm chúa nền tôn giáo của Chí Tôn đã tạo sẵn, có mục thước, chuẩn thẳng, phép tắc, để cho người ấy lập nên địa vị.

QUYỀN NĂNG CỦA NỀN TÔN GIÁO. (tiếp theo)

Tại Đền Thánh, ngày 4 tháng giêng năm Mậu Tý (dl. 13-02-1948)

Đêm hôm qua bị đèn tắt, nên chưa kết luận thể pháp. Nay Bản Đạo thuyết hơi dài một chút, xin cả thầy có mỗi chân đừng phiền.

Đêm hôm qua, Bản Đạo đã đi dắt các bạn, các em, các con, đi trên con đường tầm kiếm triết lý một nền Tôn giáo. Cả hơn loại đều học làm chúa toàn cả gia đình, được làm chủ một tiểu gia đình, tức là một tông tộc là một vị hiền tại thế rồi, được làm chủ một đại gia đình là Quốc gia, là một vị Thánh hơn, được làm chủ một số Quốc gia hiệp lại như Hiệp Chúng Quốc tại Mỹ Châu như Washington,... chẳng hạn, là một vị Tiên, được làm chủ tối đại gia đình tức nhiên làm chủ toàn thiên hạ, một nền tôn giáo là một vị Phật. Thể pháp của Đạo Cao Đài có khuôn khổ tập cho hơn loại đi đến mục đích trong luật pháp của một nền chánh giáo.

Kế đây, Bản Đạo xin thuyết về bí pháp. Và chẳng Chí Tôn sanh chúng ta là người, cho chúng ta là người, cho chúng ta nhưt điểm linh quang tạo hình ảnh mỗi cá nhân. Ngài định phận sự tối trọng yếu của Ngài và cầu chúng ta thật hành cho ra thiết tướng, nghĩa là: Làm thế nào để làm chúa vạn vật

hữu vi cho Ngài. Hễ giao phận sự thì buộc phải đảm nhiệm luật pháp cũng như sai ai thế hình ảnh cho mình đến nơi nào, làm phận sự gì cần đưa chương trình đặng thi thố ra sao cho thành đạt. Trong chương trình có phương pháp hành vi, tức nhiên luật pháp của Đức Chí Tôn muốn buộc loài người đạt đức làm chúa vạn vật, định pháp vô hình tức nhiên định Thiên điều. Thiên điều là luật, còn pháp là quyền năng thưởng phạt nhơn quả. Không lạ gì, chúng ta thấy thế thường, con người không làm thì không có nên hư, còn lãnh trách vụ thì nên hư đặng thất. Nên hư đặng thất của con người là một tấn tuồng nơi mặt thế. Ta nhận thấy mang thi hài, xác thịt, khối chơn linh chịu mờ ám, chỉ biết sống phải hiểu nghĩa vụ mình, không phải sống đặng thừa hưởng, từ khi lọt lòng mẹ thì đã mang một mối nợ trần. Hễ mắc nợ thì phải trả, mà trả cho ai? Khởi trả cho gia đình trước. Ai là người làm trọn đạo gia đình cũng khó lắm rồi, biết bao nhiêu trở lực, quả kiếp trước tái diễn lại, phải vay trả kiếp sau. Vay vay, trả trả, chẳng khác anh lái buôn kia trong đường đi. Muốn học làm chúa vạn vật cũng phải nhiều đường lối gay trở khó khăn.

Nếu Bàn Đạo không vi chủ đặng đè nén con vật này, chỉ biết sống như con vật thì đã quên hẳn mình là gì, chẳng cần luận, đương nhiên nhơn loại lâm vào cảnh vay trả như anh lái buôn bị gian lận nhiều nên bán lỗ, ấy là nhơn. Đi chuyển khác nữa may mua rẻ bán được mắc thì được lời. Lời lỗ là con buôn nơi trường đời. Ta thấy giờ nào chúng ta chẳng còn buôn lấy lời cho chúng ta hưởng mà là buôn cho Ông chủ hưởng, ngày ấy chúng ta không sợ lỗ lời. Nhơn quả cũng thế, ngày giờ nào ta chẳng còn là ta mà còn trong gia tộc ta, ngày giờ nào ta chẳng còn là ta mà sống cho nhơn loại, ngày ấy là ngày giải thoát.

Mình không vay hỏi ai, mình chỉ cho mượn thì mình ắt giàu. Ngày giờ nào mà lời lỗ mình không chịu trách nhiệm chỉ sống về nghề nghiệp của mình mà thôi, thì mình ắt không ăn thua chi với ai tất cả. Đức Chí Tôn cũng thế, ngày giờ nào con cái của Ngài lấy hiếu đối với Ngài, nuôi nhơn loại về tinh thần và vật chất đó là cơ quan đạt đạo, chúng ta cho vay mà không thiếu, ấy là ta tự giải thoát.

Ta thử hỏi cả bí pháp của Đạo Cao Đài có như vậy chẳng? Có chớ! Kia cái Cửu Trùng Thiên Chí Tôn đem phô bày tại mặt thế này đối với Cửu phẩm Thần, Tiên, không còn ai chối đặng, ai đi trọn thì được giải thoát. Ngôi Giáo Tông môi giới hay thiệt? Chính Anh Cả chúng ta đã ngôi được. Ai làm được vậy chẳng? Làm được chớ! Nếu có kẻ nói mắc lo gia đình, không thể lo Đạo được là phi lý. Đạo là trường học đạt đại gia đình, Đạo là trường thi lập vị, sao lại làm không được? Tại làm biếng học! Học đặng hành. Nên hư do tại mình, không phải do Chí Tôn và cũng không phải tại Đạo. Tôn giáo nào không đạt được Cửu phẩm Thần, Tiên dưới thế này, thì trên Cửu Thiên kia không hề đạt vị được. Ấy vậy, về mặt bí pháp Đạo Cao Đài là rõ ràng một nền chánh giáo của Chí Tôn vậy.

HẾT

Tin Tức Từ Houston Texas

Lễ Kỷ Niệm 70 Năm Thành Lập Liên Hiệp Quốc

(Do Ngọc Túy thực hiện)

Vào Ngày 21 Tháng 10 Năm 2015, LHQ Liên Bang Hoa Kỳ - Chi Nhánh Houston tổ chức Lễ Kỷ Niệm 70 Năm Thành Lập Liên Hiệp Quốc. Lễ Kỷ Niệm nhằm mục đích ủng hộ vận động những hoạt động của Liên Hiệp Quốc và tạo ảnh hưởng trong việc thiết lập mô hình chương trình giáo dục Quốc Tế (Model UN/Global Classroom Program). Chương trình này nhằm giáo dục thế hệ trẻ có cách nhìn, suy nghĩ, làm việc có tính cách toàn cầu, hiểu rộng về những phong tục tập quán khác nhau trên thế giới, và giáo dục cách giải quyết mâu thuẫn trên tinh thần toàn cầu hóa.

Buổi lễ kỷ niệm này được tổ chức khắp các thành phố trên Hoa Kỳ vào Tháng 10, 11, và 12, trong đó UNA-Houston Chapter là một trong những thành phố tổ chức đầu tiên và là chi nhánh LHQ Liên Bang Hoa Kỳ được thành lập lâu đời nhất được Tổng Thống Reagan và Tổng Thống George W. Bush công bố ủng hộ.

Buổi lễ có diễn văn Greetings của Bà Anna Eleanor Roosevelt cháu ruột của Tổng Thống Roosevelt, với sự có mặt của Her Excellency Cynthia Shepard Perry, Honorable Teta Banks, President UNA-Houston Robert Moll, và rất nhiều chính khách quan trọng khác. Điều đặc biệt nhất của ngày hôm đó là có sự tham gia đầu tiên của các tín hữu Cao Đài có khoảng 12 người. Có sự hiện diện của Hiền Tài Trịnh Quốc Thế, Hiền Tài Nguyễn Ngọc Nương, Hội Trưởng Tây Ninh Đồng Hương Hội anh Trịnh Quốc Tuấn và phu nhân, Cô Lôi Nguyễn, Cô Tina và ái nữ Emily, anh Trịnh Quốc Trung và Lam Nguyễn. Đại diện Cộng Đồng Việt Nam tại Houston có Chủ Tịch Cộng Đồng Trần Quốc Anh và Cô Thảo Phạm. Có sự hiện diện Phó TQN BTĐ-HN Trịnh Ngọc Túy, Cố Vấn BTĐ-HN Tiến Sĩ Mai Thanh Truyết và phu nhân.

Chương trình văn nghệ thiện nguyện gồm có nhóm North America Youth Chinese Orchestra, Strictly Street Salsa - Hispanic Group, và ViệtNameese Music Group. UNA-Houston cho biết đây là lần đầu tiên có cộng đồng Việt Nam tham gia các hoạt động của UNA, đặc biệt là sự hỗ trợ của Thánh Thất Cao Đài Houston. Điều đặc biệt hơn nữa là có các em nhỏ nhóm Tuổi Ngọc, nhóm ca múa dân tộc, nhóm Lân La Vàng tổng cộng hơn 40 người Việt Nam tham gia. Đoàn múa do nhóm múa dân tộc cổ truyền với sự sắp xếp tổ chức của Chi Thủy và Ngọc Túy, đã làm cho những người ngoại quốc hoan hô, tán phục, và vỗ tay hoan hô nồng nhiệt. Cô Ngọc Túy cho biết là đã nhận được rất nhiều lời cảm ơn từ ban tổ chức về sự tham gia và ủng hộ của Thánh Thất Cao Đài Houston Texas và các đoàn múa, đoàn lân từ Cộng Đồng Việt Nam.

Buổi diễn của các em bắt đầu là tiếng trống chiêng thời Triều Đại Nhà Trần Thế Kỷ 13 được dẫn đầu bằng đoàn Lân La Vàng, theo sau là nhóm nhã nhạc cung đình chuyển nhạc cùng điệu múa từ thời Nhà Trần sang của Triều Đại Nhà Nguyễn Thế Kỷ 20, rồi sau đó chuyển sang dân ca ba miền và nhạc Cổ Đô Huế làm cho các máy quay phim chụp hình không ngớt nháy đèn. Các cô gái mặc áo dài truyền thống Việt Nam với màu sắc vương phi quý phái rực rỡ, tiếp nối với các em nhỏ tí hon mặc áo dân tộc ba miền mang đầy sắc thái thánh thoát của người Việt Nam cùng với những chiếc

nón lá xấp thành hình Chữ S biểu tượng cho bản đồ Việt Nam trải dài từ Nam sang Bắc được nhiệt liệt ủng hộ bởi tràng pháo tay rầm rộ trong hội trường.

Buổi Lễ Kỷ Niệm 70 Năm Thành Lập LHQ của Houston kỳ này làm cho rất nhiều chính khách ngoại quốc mang ấn tượng đặc biệt với sắc thái Quốc Đạo Việt Nam, Sắc Phục Việt Nam, Văn Hóa Việt Nam, và Con Người Việt Nam...

Các em mỉm cười tràn đầy niềm tự hào của người Việt Nam... các bà mẹ rơi nước mắt... các anh chị em Cô Chú Bác cười vui như tết... Hiền Tài Trinh Quốc Thế cười nhả mặt... Cô Ngọc Túy cảm ơn Đấng Cha Trời đã giúp tổ chức thành công. President UNA-Houston Chapter, Ông Robert Moll nhấn lời cảm ơn đến những người Việt Nam thật dễ thương hiền hoà với đầy tính tự hào và tràn đầy ấn tượng.

Vài bức hình của Ngày Lễ

Hiền Tài Trịnh Quốc Thế và Hiền Tài Nguyễn Ngọc Nương

John Trinh, Quoc Anh, The Trinh, Truyet Mai

Tuy Nguyen, Robert Moll, David Tim, Darlene Prescott

Đoàn Ca Múa và Đoàn Lân La Vàng tại phòng chờ của UNA-Houston Day

ĐẠI ĐẠO TAM KỶ PHỒ ĐỘ
 THE GREAT WAY OF THE THIRD AMNESTY ERA
 TAYNINH HOLY SEE

CAODAI RELIGION - DECLARATION

The Great Way of The Supreme Being - Peace and Harmony - Democracy
 The Third Amnesty Era - Freedom and Liberty - Humanity

United Nations
 United Religions
 United Humanity
 Love and Justice
 World Peace

The United Nations is
 the Peace Keeper. The
 Caodai Religion is the
 Peace Supporter.

Caodai Religion
 congratulate and celebrate
 70th anniversary of the
 United Nations

The people of the 21st
 Century have the Power to
 unify and to create the
 Waves of Peace that will
 reach every corner on
 Earth.

First Caodai Temple Houston Texas